

бойното поле препирята си съ Михаила. Проватонъ бѣше заловенъ отъ българскы войскы, и Михаилъ, обиколень съ окопы, скоро са видѣ обложенъ отъ Андрониковыѣ войскы.

Цѣль мѣсець сж са готвили враждебныѣ страны да наченжѣ боя, който съ сѣко средство отстраняваше старата Императорица — Теодорина майка, като са обръщаше ту къмъ Михаила, ту къмъ Андроника съ молбы за да ги склони да са погодижѣ любовно; и за честь Андроникова трѣба да кажемъ, че той направи първата стѣпка за помирение. Михаилъ поиска да му са даде условената часть отъ Тракия като приде на жена му. Андроникъ склони, но само подъ условіе да признае Михаилъ надъ себе си и закона и властѣта на Византійската Имперія. Но Михаилъ му представи, че туй негово искане е несъобразно, тѣй, щото българскыйтъ царь, на когото независимостѣта е оздравена отъ вѣка, неможе да признае надъ себе си императорската властъ. Той му предложи друго условіе за миръ: да промѣни Букелосъ за Созополь, градъ край Черно море. Андроникъ склони и призва Михаила да са посвѣтова съ него за сръбскыѣ работы. Въ исхода на 1328 год. тѣ са събрахж на брѣга на Черното море, дѣто са и рѣши вече да поченжѣ да дѣйствовжѣ срѣщу Стефана-Уроша ⁽¹⁵⁾.

§ 54. Злополучень бой съ Сръбско на 1330.

Този бой не бѣше правъ отъ Михайлова страна. Увлечень отъ Андроника, той са готвѣше прѣзъ цѣла 1329 год. за него, и призва ёще отъ прѣзъ Дунава и отъ къмъ Сава сѣюзници, Бассерабъ Воевода и Карлъ Робертъ Унгарскый. А на пролѣтъ 1330

(15) Туй свиждане станжло на мѣстото Крѣпостъ между Созополь и Ахило.